

ENHARMONICKÉ TÓNY

Tóny zapisujeme do notovej osnovy pomocou nôt, kde svojim tvarom a polohou v spojitosti s inými doplnkami vyjadrujú vlastnosti tónov. Pomocou posuviiek (krížika “#” – zvyšuje o poltón, béčka „b“ – znižuje o poltón) a kľúča s predznamenáním tvoríme ich „pravopis“. Sú tóny, ktoré rovnako znejú, ale odlišujú sa pravopisom – zápisom do notovej osnovy. **Potom sa môže stať, že rôzne zapísané noty (tóny) znejú rovnako**, napr.: cis – des (c# – db), alebo eis – f (e# – f), his – c (h# – c), fes – e (fb – e), fis – ges (f# – gb) atď.

Nástupom chromatiky dochádza k poltónovému deleniu oktáv a tým aj k pozmeňovaniu tónov diatonickej rady (c-d-e-f-g-a-h). Posuvkami sa tieto základné tóny menia a pritom dochádza aj k tomu, že sa niektoré tóny rôzne píšú, ale rovnako znejú. Pripojená schéma (zobrazenie na klaviatúre) dokresľuje obraz o enharmonických tónoch v rámci oktávy:

his cis des		dis es fes		eisis fis ges		gis as		ais hes ceses	
his C deses	cisis D eses	disis E fes	eis F geses	fisis G asas	gisis A heses	aisis H ces	his C deses		

V tónine **D dur** (d-e-fis-g-a-h-cis) nepoužijeme namiesto „fis“ názov „ges“ a tiež nepoužijeme namiesto „cis“ „des“, takýchto príkladov si vieme uviesť veľa. Proste v krížikových supniciach používajme krížiky a v béčkových béčka.